

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/395/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112230295
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3112230295.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne Mgr. Zuzany Holúbkovej a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovej v spore žalobcu: Z. F., a.s., so sídlom J. XX, D., IČO: 35 838 825, zast. Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Bratislava, Michalská 14, IČO: 47 255 706, proti žalovaným: 1/ W. K., bytom C. I. XX, T. T., 2/ U. K., bytom C. I. XX, T. T., o zaplatenie 1.840,25 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 09. mája 2016, č.k. 12C/25/2013-113, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí zvyšku návrhu a vo výroku o trovách konania, potvrdzuje.
- II. Žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom čiastočne vyhovel žalobe a žalovaných zaviazal k zaplateniu 38,41 eur s príslušným úrokom z omeškania, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a účastníkom nepriznal náhradu trov konania. Rozhodol tak o návrhu žalobcu, ktorým sa domáhal zaplatenia istiny 499,33 eur s príslušným úrokom z omeškania, a to titulom dlhu z úveru poskytnutého žalovaným zo strany jeho právneho predchodcu na základe zmluvy o úvere zo dňa 24.11.2004. Žalobu zamietol z dôvodu premlčania práva, na ktoré prihliadal z moci úradnej podľa § 5b Zák. č. 250/2007 Z.z. a právo na zaplatenie dlhu z úveru majúceho povahu spotrebiteľskej zmluvy (§ 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb.) považoval za premlčané v trojročnej premlčacej dobe podľa ustanovenia § 101 OZ, ktoré ako ustanovenie Občianskeho zákonníka použil aj v obchodnom vzťahu z dôvodu spotrebiteľskej povahy zmluvného vzťahu (§ 52 ods. 2 veta druhá OZ). O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

2. Proti rozsudku, a to do zamietavej časti a trov konania podal včas odvolanie žalobca, ktorý namietal nesprávne právne posúdenie premlčania podľa Občianskeho zákonníka, na ktoré nie je v danom právnom vzťahu dôvod pre povahu právneho vzťahu ako absolútneho obchodu. V tomto smere uviedol, že právna úprava premlčania je pre obe zmluvné strany rovnaká a jej úprava v Občianskom zákonníku nie je právnou úpravou na ochranu spotrebiteľa, preto nie je dôvod na jej prednostné použitie. Mal za to, že aj keď má zmluva spotrebiteľskú povahu, zmluva si naďalej zachováva svoj obchodno-právny charakter. Dôvodil, že zmluva o úvere patrí podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka, a to bez ohľadu na povahu účastníkov. Mal za to, že tvrdenia o tom, že v prípade, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, vyplýva výlučná pôsobnosť Občianskeho zákonníka na daný vzťah, nemajú žiadnu normatívnu oporu a priečia sa pravidlu *lex specialis derogat lex generali*, pričom v tomto prípade *lex specialis* je ust. § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka. Poukazoval aj na prezentované názory JUDr. Jany Bajánkovej v článku Spotrebiteľ v exekučnom konaní, vydaného v rámci riešenia projektu justičnej akadémie a

APVV, ako aj z článku Spotrebiteľská zmluva od prof. JUDr. Petra Vojčíka, CSc., uverejneného v Bulletin Slovenskej advokácie č. 12/2008. Dôvodil, že premlčanie sa aj v spotrebiteľských zmluvách, majúcich formu absolútneho obchodu, spravuje výlučne Obchodným zákonníkom. Ďalej poukazoval na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj početné rozhodnutia Krajského súdu v Trnave, Nitre, Banskej Bystrici. Spolu s nesprávnym právnym posúdením veci namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, pretože sa vôbec nevysporiadalo s argumentáciou žalobcu ohľadom premlčania uvedenou v jeho podaní zo dňa 2.5.2016. Aj ohľadom náležitého odôvodnenia citoval rozsiahlu judikatúru.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Odvolací súd preskúmal vec podľa § 378 a násl. CSP, bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Žalobcom uplatnené odvolacie dôvody neboli spôsobilé privodiť ním požadované zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia. Z obsahu napadnutého rozhodnutia skutočne vyplýva, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s argumentáciou žalobcu uvedenou v jeho podaní z 2.5.2016. Toto pochybenie však nezakladá dôvod pre zrušenie napadnutého rozhodnutia, pretože podľa § 387 ods. 3 CSP sa odvolací súd v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Vzhľadom na uvedené sú podstatné dôvody, pre ktoré ani opomenutá argumentácia žalobcu nemohla privodiť pre neho priaznivé rozhodnutie ďalším obsahom odvolania.

6. Námietskou nesprávneho záveru o použitej právnej úprave premlčania uplatnil žalobca odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. nesprávne právne posúdenie veci, ktoré spočíva mylnej aplikácii a výklade právnej normy na zistený skutkový stav alebo použití právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

7. Otázka právneho posúdenia premlčania práva v spotrebiteľskom vzťahu z hľadiska aplikácie Obchodného zákonníka či Občianskeho zákonníka je v rozhodovacej praxi slovenských súdov dlhodobo posudzovaná rozdielne. Tak ako je možné citovať nespočetné rozhodnutia o správnosti aplikácie Obchodného zákonníka, možno práve opačný právny názor o správnosti použitia Občianskeho zákonníka podporiť rovnako nespočetným množstvom rozhodnutí založených na aplikácii Občianskeho zákonníka. Spor uvedených právnych názorov sa dlhodobo javil argumentačne vyčerpaný. Na škodu právnej istoty žiaľ bez jednoznačného príklonu k niektorému z riešení. Možno sa stotožniť so žalobcom v jeho názore na dopad právnej úpravy premlčania na zmluvné strany, ktorý je vo všeobecnej rovine skutočne rovnaký tak pre veriteľa ako aj pre dlžníka. Právna úprava premlčania je tak skutočne z hľadiska ochrany spotrebiteľa indiferentná. Dokonca v právnej úprave niektorých otázok premlčania je právna úprava v Obchodnom zákonníku, oproti Občianskemu zákonníku pre dlžníka výhodnejšia (uznanie dlhu podľa § 407 ods. 1 Obch. zák., premlčanie práva priznaného rozhodnutím súdu, limit premlčacej doby 10 rokov podľa §408 ods. 1 Obch. zák.).

8. V uvedenej nejednotnej rozhodovacej praxi slovenských súdov sa rozhodovacia prax Krajského súdu v Trenčíne o otázke premlčania dlhu z úveru poskytnutého spotrebiteľovi priklonila k záveru o použití Občianskeho zákonníka, a to v zásade bez ohľadu na dátum uzavretia úverovej zmluvy (napr. 19Co/243/2016 z 15.3.2017, 4Co/186/2016 zo 16.2.2017). Rozhodovacia prax KS v Trenčíne tu vychádza zo záveru, že vyššie uvedená nejednotnosť v rozhodovacej činnosti bola odstránená až novou právnou úpravou, a to novelou Občianskeho zákonníka, vykonanou zákonom č. 102/2014 Z. z., podľa ktorej sa ustanovenia Občianskeho zákonníka použijú v spotrebiteľskej veci vždy, a to aj v právnych vzťahoch, ktoré vznikli pred jej účinnosťou. Rozhodovacia prax KS v TN k tomu uvádza, že novela Občianskeho zákonníka, vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. v čl. II. v bode 1. v § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pripojila vetu: "Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva". Uvedené ustanovenie nadobudlo účinnosť 01.05.2014 a právny predpis, ktorého je súčasťou, nemá prechodné ustanovenia. To znamená, že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

9. Citovaná právna úprava dáva odpoveď na zjednotenie súdnej praxe v otázke premlčania pri spotrebiteľských zmluvách, ktoré boli uzavreté podľa Obchodného zákonníka aj pred účinnosťou tejto novely. Z dôvodovej správy k zákonu č. 102/2014 Z. z. vyplýva, "že na zmluvy uzatvárané spotrebiteľmi, t. j. spotrebiteľské aj obchodné zmluvy, sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka. Znamená to, že ak si zmluvné strany písomne dohodli v zmysle § 262 Obchodného zákonníka, že sa ich vzťah bude riadiť Obchodným zákonníkom, pre spotrebiteľské zmluvy to bude inak. Rovnako to bude platiť aj pre tzv. absolútne obchody, upravené v § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka. Ak sa uzavrie spotrebiteľská zmluva podľa Obchodného zákonníka, keďže v Občianskom zákonníku nie je upravená, tak okrem vymedzenia zmluvného typu a jeho podstatných náležitostí sa na všetko ostatné bude vzťahovať Občiansky zákonník". Uvedené znamená, že na premlčaciu dobu v spotrebiteľských zmluvách treba aplikovať úpravu v Občianskom zákonníku (§ 101), teda trojročnú premlčaciu dobu. Obdobne rozhodoval aj NS SR napr. v rozhodnutí NS SR sp. zn. 4MCdo 17/2014 z 26.11.2015.

10. Z dôvodu udržania jednotnej rozhodovacej praxe Krajského súdu v Trenčíne, odvolávajúc sa aj na vyššie uvedené rozhodnutie NS SR sa odvolací súd priklonil k vyššie uvedenému odôvodneniu prednostného použitia právnej úpravy premlčania aj v tomto prípade a napadnuté rozhodnutie v napadnutom výroku zodpovedajúce uvedenému právnomu posúdeniu potvrdil ako vecne správne vrátane výroku o trovách konania.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať dovolanie za podmienok stanovených v ust. § 419 až § 425 CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.